

RODOLJUB.

Izhaja vsak četrtek ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Škofova zavarovalnica.

I.

Devet mesecev je že preteklo, kar so »krščanski domoljubi« s »katoliškim« Vencajzom na čelu, plameneči v čisti ljubezni za blagor slovenskega ljudstva in skrbeči za nenasitljivi globoki svoj žep, ustanovili »vzajemno zavarovalnico proti ognju in poškodbi cerkvenih zvonov v Ljubljani«.

Klerikalna gospoda je zaprisegla, da hoče vse naprave in zavode, ki jih ni spočela znana katoliško-organicijska moč, uničiti in mesto njih ustanoviti katoliške naprave, iz katerih naj bi se cedilo mleko in med po vsi kranjski deželi, ki nam bi znova postala obljubljena dežela in zatočišče vseh premoteno klerikalnih orgij. Bičati bočejo ljudstvo z bičem, ki jim ga mora splesti samo!

Dasi so ti osrečevalni špekulantje že nebrojokrat dokazali, da je njihovo dozdnevno znanje na narodno gospodarskem polju toliko kot ničla, vendar bočejo vse naprave, trgovine, denarne in druge zavode spraviti pod širokokrajni klobuk našega izvrstnega Bonaventure in tako so si v velepodjetnosti ustanovili tudi svojo zavarovalnico, računajoč pri tem kot vedno na nevednost in ubogljivost v oskrbo jim izročenih ponižnopoloslušnih ovac in kozlov.

Katoliška zavarovalnica!

Ali je ta naprava res taka, da ji more brez ugovora zaupati previden in umen gospodar?

Mi odločno pravimo, da ne!

Če kdo pričinja izvrševati kako obrt je v prvi vrsti potrebno, da se je sam dotične obrti do dobrega priučil, da pozna vse podrobnosti, katere treba vedeti, da more svojo obrt vršiti sebi v korist, drugim pa v vsestransko zadovoljnost.

Čudno bi pogledal, dragi bralec, gosposko napravljenega človeka, prišedšega pri oranju k tebi, rekoč: »oče, dajte sem drevo, bom pa jaz oral!«. Dobrohotno bi se mu nasmehnil, pa bi mu dejal brez ovinkov: »ej gospod, saj ne znajo, tega se niso učili.«

In taka je pri novo ustanovljeni zavarovalnici. Nje ustanovitelji so vsi taki gospodje, ki v zavarovalnih zadevah nimajo niti najmanjšega pojma. Pri ustanovitvi tacega zavoda pa je strokovno znanje tolike važnosti, da se to prezreti ne da, kajti kako naj stvar, katere ne razumem, s pridom in uspehom vodim, ako sem sam v prvi vrsti potreben navodil? Neizogibna posledica tega brezumnega, a pri naših klerikalcih čisto udoma-

čenega početja je ta, da stvar ob takem brezvednem vodstvu uspevati ne more, nasprotno da mora poginiti, kjer pa ni spretnega, umnega in veččega vodstva, je stvar že vnaprej zavožena in izgubljena.

Premišljen in skrben gospodar že iz tega jedinega vzroka svojih poslopij ne bo dal zavarovati pri zavodu, katerega vodstvo je izročeno tako neveščim rokam.

Ali pa je novo društvo osnovano na taki podlagi, da bi se človek mogel brez pomisleka zateči v njega okrilje?

Tudi to odločno zanikamo!

Ustanovni kapital 100.000 kron je pri takem podjetji dandanes tako neznamen, da zavarovancem v slučaju škode nikakor ne more dajati tistega jamstva, kakor jim ga morejo dajati že dolgo vrsto let poslujoče in denarno dobro podprte zavarovalnice.

Vendar pa ima gospoda okoli te zavarovalnice tako predrzno čelo, da se osmelja trditi, da njih zavarovalnica zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Noben žid bi se ne drznil napisati kaj tako gorostasno neresničnega, kar so tukaj zapisali katoliško zavarovalni neizvedenci! Taka reklama je vse prej nego-li poštena!

100.000 kron!

Pred desetletji, ko zavarovanje v Avstriji še ni bilo tako razširjeno in je bilo na Kranjskem še v povojih, tačas bi bil tako neznamen ustanovni zaklad zadoščal, nikakor pa ne zadošča dandanes, ko je konkurenčni boj na zavarovalnem polju neizprosni, kjer mora denarno slabši podleči denarno močnejšemu, in kjer more z istinitim uspehom delovati le tak zavod, ki ima na razpolago obilnih denarnih sredstev, in kateremu ni biti treba v večnem trepeti, da se kje ne pojavi kaka večja požarna škoda.

Kdor pozna kolosalni zavarovalni organizem, ki zahteva velikanskih denarnih žrtev, izprevidel bo takoj, da pride novi zavarovalni zavod že v najbližji bodočnosti lahko v največje zadrege in stiske.

Nedeljska premišljevanja.

Piše katoliški duhovnik.

Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam dopadanje, njega poslušajte.

Iz evangelija sv. Matevža 17, 1—9.

Ali pa more Gospod nebes in zemlje imeti dopadanje nad tistimi, ki se imenujejo njegove namestnike? Ali so ti namestniki vredni, da se jih posluša?

O vseh se to ne more reči. Gospod zamore svoje dopadanje imeti samo nad tistimi, ki so tega vredni, nad drugimi ga gotovo nima.

Kako pa je spoznati, če je duhovnik kaj vreden, ali če ni nič vreden? Kako drugače kakor po njegovih delih, po njegovem življenju in nehanju. Duhovnik, ki drugače živi, kakor uči druge, pač ne spada med vredne duhovnike.

Prihodnjo nedeljo boste slišali berilo iz 1. lista apostola sv. Pavla Tesaloničanom (4, 1—7.) Sv. Pavel je pisal:

»Bratje! Prosim Vas in opominjamo v Gospodu Jezusu, da, kakor ste prejeli od nas, kako Vam gre živeti in Bogu dopasti, tako tudi živite, da ste čedalje bogateji. Saj veste, kakšne zapovedi sem vam dal v Gospodu Jezusu. To namreč je volja Božja, Vaše posvečenje, da se zdržujete kurbanja, da izmed vas vsak ve svoje telo ohraniti v svetosti in časti, ne po gnanju poželenja, kakor neverniki, kateri ne poznajo Boga; in da kdo predaleč ne stopa in svojega brata v nobeni reči ne goljufa; ker Gospod je maščevavec vsega tega... Zakaj Bog nas ni poklical k nečistosti, ampak svetosti, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.«

Tako je učil veliki apostol sveti Pavel, tako je on razlagal Kristusove ukaze.

Kako pa izpolnjujejo duhovniki njegove ukaze?

Poglejte krog sebe, ljubi bratje v Kristusu, videli boste mnogo poštenih duhovnikov. Lahko boste pa tudi našli tiste farovže, v katerih je nečistost doma.

V Črnem vrhu nad Idrijo, v Leskovcu pri Krškem, v neki fari tržaške škofije in drugod so se v farovžu zgodili celo detomori. Znanih je sploh več slučajev, da so farovške kuharice umorile sad svojega nečistega življenja z duhovnikom.

Znani so tudi mnogi slučajji, da živi duhovnik s svojo kuharico v divjem zakonu.

Znani so slučajji, da je duhovnik nedolžno dekletce zapeljal v nečistost.

Znani so duhovniki, ki imajo nezakonske otroke, a zanje še toliko ne skrbe, ko najrevnejši delavec.

Znani so razni slučajji, da so se duhovniki udali sodomskim grehom, in šele lani je bil tak duhovnik na Štajerskem obsojen v ječo.

Seveda je tudi mnogo duhovnikov, ki se zvesto drže Gospodovih zapovedi, ki žive v čistosti in brzdajo svoje strasti, toda tacih pravih apostolov svete vere ne boste dobili pri pijančevanju, niti pri volilni agitaciji, taki duhovniki se sploh ne

pečajo s posvetnimi stvarmi, ampak žive samo svojemu poklicu.

Mi pa hočemo, da naj bodo vsi duhovniki taki, kakor je ukazal Jezus Kristus na usta Sv. Pavla, da naj bodo. Mi ne maramo nečistih in nepoštenih duhovnikov. Mi zahtevamo, da naj duhovniki spoštujejo voljo božjo, da naj po volji božji žive. Tistim duhovnikom, ki so uporni volji božji, ki žive v nečistosti, in ki svojega brata goljufajo, je treba brezobzirno na prste stopiti. Samo tako jih je mogoče spraviti na boljšo pot.

Kdor skuša slabega duhovnika s kakršnim koli kaznovanjem odvrniti od nečistega ali nepoštenega življenja, kdor trdovratne grešnike javno pograja, kakor to dela »Rodoljub«, stori dobro delo. Ali je mar slabo delo, če se skuša grešnega duhovnika pripraviti, da bo pokoren božjim postavam? Gotovo ne! Bog ima svoje dopadanje nad vsemi, ki delajo na to, da se izpolnjujejo Kristusove zapovedi, kajti že prerok Ecehijel je dejal (18, 20—28) »kadar se vrne hudobni od svoje hudobije, katero je delal, ter dela prav in pravično, ohranil bo svojo dušo pri življenju«.

Vrnite se torej hudobni od hudobije, prešestniki od nečistosti, a kdor se ne posveti svojemu poklicu, tistega kaznujemo in Bog bo imel nad nami dopadanje!

Politični pregled.

Državni zbor ne pride do tega, da bi kaj delal, pač pa se gode skoro vsak dan velikanski škandali. Zadnjič so Nemci hoteli necega Čeha kar pobiti. Minolo soboto je bila posebno viharna seja. Govorilo se je v tej seji, ki pa je bila tajna, o katoliškem svetniku Liguoriju. O tej stvari bomo o priliki še kaj povedali.

Vojna v južni Afriki. Angleži so mislili, da bodo kar mahoma ujeli oba burska generala Boto in Deveta, ki jima delata strašne preglavice, a oba sta jima ušla s celo armado vred. Svetovna zgodovina pozna malo takih levov, kakor so ti Buri. Tu se vidi, kaj je kmet, če je mož, če ima kaj soli v glavi, če ima kaj srca za narod in svobodo. Buri se vojskujejo za svobodo tako, da jih ves svet občuduje. Če se pomisli, kakšni celi možje so ti kmetje, katerih največja država na svetu ne more ukrotiti, in kakšni so slovenski kmetje, ki večinoma še zatiralcem roke poljubljajo, potem se nam pri srcu kar milo stori.

Dopisi.

Iz Aplenika nad Krškimi. Nekoliko vrstic v resnicoljubni, pošteni časnik »Rodoljub«. Torej volitveni boj za v državni zbor je enkrat za večno končan v devetnajstem stoletju. Da nam kmetom naši usiljeni poslanci kakor dr. Šusteršič, Vencajz, Žitnik in drugi klerikalci nikakor dobrega kruha ne speko, je za vselej resnično. Pa kaj se hoče, v jarem smo zlezli, in tega jarma je nemogoče, da bi se kmetsko ljudstvo rešilo pred časom, da bomo: prvič izribali mreno iz oces, da bomo dalje videli, drugič vse okoli nas se sukajoče politično gibanje dobro premislili, in tretjič da bomo čitali napredne narodne časopise. »Slov Narod«, »Domovina«, pred vsem pa vsaj poštenega »Rodoljuba«. Potem je

šele upanje, da bomo prišli do spoznanja, da edino v »Napredno narodni stranki« bode enkrat naša rešitev. — Že Kristus je rekel, da dvema služiti je nemogoče kakor Bogu in mamoni, (to je hudiču). Klerikalna stranka gleda pa le na svoj žep; na primer »Domovina« št. 12. piše: Nadškof ostrogonski ima 95.000 oralov zemlje, ki mu daje 1.034.000 K dohodkov in 9 milijonov glavnice. Na dan ima ta nadškof 2800 kron. Torej vsaki dan tisoč štiristo goldinarjev. Kako ta višji duhovnik s prižnice svojim vernim ovčicam čita sv. evangelij, da lažje gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš v nebesa, ko bi imel ta govornik le nekoliko čutstva v sebi, ali mu ne bi nekak strah pretresel vse njegove ude, če pomisli sam na svojo osebo, ki služi vsako uro po noči in po dnevi nad 58 goldinarjev. In naš gospod Izveličar je rekel: Lisice imajo jame in ptice imajo gnezda, sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil. Se li to strinja z gori omenjenim gospodom, ki ima petindevetdeset tisoč oralov zemlje? Se li ravna tak božji namestnik s Kristusom, ki je bil reven ubog od rojstva do groba? Presodite sami.

Kovačev Jože.

Iz Novega mesta. Obsojena sta bila pri okrajnem sodišči v Novem mestu klerikalca Janez Marolt iz Stranske vasi na 20 kron, in Anton Turk iz Malega Orehka na 10 kron oziroma v zapor, ker sta se pri državnozborski volitvi iz pete skupine, v Kandiji, zapeljana po duhovnih, v pijani tolpi divje in surovo obnašala proti nekemu volilcu in ga celo napadla. Hotela sta mu na vsak način zabraniti vstop k volitvi. Gosp. Josip Hartman, kaplan v Šmihelu, kot provzročitelj je bil od obtožbe oproščen, ker je pred vložitvijo glavna priča umrla, in je torej primanjkovalo dokazov. Lep izgled — le tako naprej g. kaplan! Dajte, g. kaplan, skrbite rajši bolje za blagor vaših vernih in ne vtikajte se v reči, ki vas nič ne brigajo. Najprej spolnite svoje duhovniške dolžnosti in potem šele na druge reči mislite, ali v volitve se ne vtikajte, drugače se Vam zna prihodnjič kaj drugega pripetiti, ker mi se ne pustimo od taci kaplančkov voditi.

Iz cerkljanske fare. Volitve za deželni zbor se bližajo. Ta misel šumi našemu g. župniku sedaj po glavi! Kako trdo in s kakimi sredstvi se je pri zadnjih volitvah moral boriti, — nam je znano — g. župnik sam pa tudi dobro vè, da bi ta sredstva, kakor tudi njegove sladko ginjene besede, sedaj na nas nobenega vpliva več ne bodo imele. Spoznali smo Vas »prečastiti«, ter Vam odkritosrčno povemo, — da iz Vas govori zgolj sebičnost, in da so Vaše sladke besede, s katerimi ubozega kmeta omrežite kakor pajek muho — najhujši strup. Volitve se torej bližajo! Star bič, katerega smo kmetu iz rok iztrgali, se je porabil, — iznajti bo treba drugega, — tako ugibajo gospodje. Ker pa ti gospodje pri izbihi sredstev nikoli v zadrego ne pridejo, — sosebno pa naš župnik, kateri jo ima kar za pest debelo za ušesi, si je tudi sedaj pomagal. Naš župnik je našel nov bič za upornega kmeta, in pokal bo, da bo gromelo po celi fari. Ustanovila se bo namreč klerikalna posojilnica. Za posojilnico je treba imeti kapital! Kje pa toliko denarja in pa tako hitro dobiti? — Ali tudi to našega

župnika ni spravilo v zadrego! Zakaj pa se je skoz nekaj let za novo cerkev nabiralo, in lepa svota do 13000 gld. nabrala. Namen te posojilnice nikakor ne bo, — ubozemu kmetu pomagati, — temveč je župniku le za to, da kmeta v svojo pest dobi, potem bo pa že druga pela, ako na njegov žvižg ne bo hotel plesati. Ta posojilnica bo za kmeta pravi pekel, — nje največji peklenšček in skušnjavec pa bo g. župnik. Ker je naš prečastiti tako gospodarstven, posebno kar se njegove lastne nikoli polne basage tiče, nas ne bi čudilo, če bi se farovž necega dne v tovarno in gostilno izpremenil, — ali pa kar bi še več reklame naredilo v kako drugo hišo. Saj za to, da se ga ne pozabi, naš župnik vedno skrbi, in je v najlepšem tiru si v fari nepozabljev spomenik postaviti!

Iz Begunj na Gorenjskem. Ker se nahajajo tudi tukaj naročniki »Rodoljuba«, in ker mora naš pismonoša Andrejček isto raznašati, in vsled nove naredbe ne dobi več krajcarja, torej je jako raztogoten, ter je zadnjič proti materi nekega naročnika se izrazil: Tako povej tvojemu fantu, da mu jaz ne bom nosil »Rodoljuba«, in da bo še zaprt, ako ga bere. Toliko se nismo nadjali, a zopora se ne bojimo. Svetujemo pa našemu pismonoši, da se enakih izrazov nikar več ne poslužuje, ker sicer mu še drugo žilico popitljemo, akoravno misli, da ni nobeden drugi za pismonošo sposoben kod edino on. Še mnogo zanimivejšega gradiva imamo zanj na razpolago, ako ga bo v prihodnje še take izraze rabiti veselilo.

Neboječi se bralci »Rodoljuba«.

Iz Ponikve ob južni železnici. Pred tedni je priobčil »Rodoljub« iz naše občine dopis, v katerem se je trdilo, da uprava cerkvenega premoženja ni pravilna, ker imamo samo jednega cerkvenega kjučarja, in še ta nima nikdar blagajničnega ključa v rokah. Sedaj se govori, da je bil prišel cerkveno blagajno pregledovat šmarski dekan, ki pa je neki zelo nejevoljen in razburjen odšel iz farovža in se jezen vrnil v Šmarje. Tri dni potem pa ga je zadela lahna kap. Kaj je neki doživel pri nas? Ali je našel cerkvene blagajne prazne, ali niso bili računi v redu, ali bogve kaj. Ponikvoljani smo sila radovedni, kaj je dekana v našem farovžu tako razburilo in razjezilo. Cerkveno premoženje se pri naši župniji ne oskrbuje po predpisih, to nam je znano, in mogoče je, da se je dekan zaradi tega nepravilnega oskrbovanja cerkvenega premoženja razburil. Morda pa tudi zaradi česar drugega. Na vsak način pa hočemo ponikvoljanski farani, da se nam pokažejo cerkveni računi, ali da nam vsaj cerkveni ključar enkrat pove, kaj je s cerkvenim premoženjem, in koliko ga je. Saj se vendar vsako nedeljo pobira po cerkvi in včasih še tudi kak dober človek kaj cerkvi zapusti. Kje je ta denar? Predpisano je, da se mora v cerkvi nabrati ali cerkvi darovani denar vpričo cerkvenih ključarjev dati v blagajno, do katere imajo župnik in cerkvena ključarja različne ključke tako, da jeden sam ne more blagajne odpreti. Pri nas ima župnik sam ključke. Ko je prišel knezoškof na Ponikvo, je župnik temu predstavil nekega kmeta kot cerkvenega ključarja, ki pa ni bil izvoljen in potrjen cerkvenim ključarjem. Župnik se je takrat zbal kne-

zoškofa, ker je imela cerkev le jednega cerkvenega ključarja. Tako se postopa v našem farovžu. Kje pa je politična oblast, da bi napravila red, saj ima ista tudi nadzorovati upravo cerkvenega premoženja.

Iz Šmarja pri Jelšah. Nedeljo dne 17. t. m. je bil pomemben dan za šmarski okraj. Na ta dan zbralo se je namreč na povabilo ponikovskega velepesestnika Jakoba Zdolškega, po domače Šuca v Šmarju 30 najuglednejših kmetov iz celega okraja na posvetovanje zaradi ustanovitve političnega in gospodarskega društva. Soglasno se je sklenilo, ustanoviti tako društvo z imenom »Slovensko kmetско društvo« in so se tudi po dveurnem posvetovanju odobrila predložena pravila. S tem je storjen važen korak naprej v kmetški organizaciji, ki je za kmeta nujno potrebna, če se hoče otresti raznih jerobov, ki mu ne pustijo naprej. Zanimanje za novo društvo je v našem okraju veličansko in že sedaj se oglašajo kmetje k pristopu v društvo. Pravila so se predložila c. kr. namestništvu v Gradcu v potrdilo, najkasneje v 4 tednih bodejo pravila potrjena in potem se vrši takoj ustanovni shod; na katerem bodejo kmetje lahko glasno in jasno povedali, kaj hočejo in kako se naj izvrši njihova organizacija. Vsak kmet, ki želi sebi in svojemu stanu dobro, naj pristopi k društvu in naj skrbi, da bodejo pristopili tudi njegovi znanci in prijatelji. »Slovensko kmetско društvo« bode podpiralo le koristi in težave kmetškega stanu in delovalo na to, da se kmet politično in gospodarsko ojači. Farovške žabe sicer regljajo in prerokujejo liberalen dež, pa to regljanje naj kmetov ne moti. Vremena se morajo tudi za kmeta zjasniti in tudi za njega morajo priti boljši časi, to pa le, če bode kmet postal neodvisen od dose-danjih voditeljev, in če se bode postavil na svoje noge. Naravno je, da bodejo farovski gospodje kmeta strašili z liberalizmom, ker se boje, da bi se kmetom v društvu odprle oči, in bi potem ti gospodje ne mogli več tako pometati s kmetom kakor dosedaj, in bi kmet ne bil več slepo orodje v njihovih rokah. Tega se boje in ničesar družega, in za to vam slikajo hudiča na steno. Kmetje, ne verujte jim, zaupajte sebi in svoji moči in dan rešitve bode prišel. Združite se v društvu, katero so zasnovali kmetje sami, in to vam bo dalo moč, da se boste lahko potegovali za svoje gospodarske koristi in politično veljavo.

Domače in razne novice.

„Rodoljub“ je bil zadnjič državnemu pravdnistvu tako po volji, da ga je zaplenilo. Priredili smo drugo izdajo.

Grozna nesreča za dr. Šusteršiča. V nedeljo je bil v Ljubljani velik shod trgovcev, obrtnikov in hišnih posestnikov. Na ta shod, ki se je bavil s plačilom državnih potresnih posojil, ki so se bila zdaj začela izterjavati, sta prišla tudi državna poslanca dr. Tavčar in dr. Šusteršič. Čeprav bi Ljubljana morala propasti, ako bi plačala potresno posojilo, se je vendar drznil dr. Šusteršič vprizoriti nekako komedijo, da bi ljudje mislili, da je on vse dosegel, kar bo vlada dovolila olajšav, drugi pa nihče ničesar. Na shodu pa je dr. Tavčar dokazal, da so se tudi

on in napredni poslanci trudili za stvar najmanj toliko kakor Šusteršič, in da si ta po krivici lasti zasluge, ki ne gredo samo poslancem, ampak tudi vladi. Ko je začel dr. Šusteršič potem še prav nesramno govoriti, nastal je strašanski vihar. »Ven ž njim«, »dol ž njim« so klicali zborovalci. Šusteršič je na to, bled kakor smrt, in tresoč se kakor bilka, hitro zaključil svoj govor in potem zbežal. Menda si bo zapomnil, kdaj je prvič nastopil pred meščani.

Gospodarsko delo in klerikalci. Naši klerikalci se vedno hvalijo, kako so vneti za gospodarsko delo. Kaj pa store, za to smo dobili te dni prav zanimivo pojasnilo. V tržaški okolici so hoteli osnovati ribiško društvo. Prosili so dr. Šusteršičevo »Našo Stražo« že pred 3 leti za podporo, pa še do danes niso dobili odgovora. Zastran volitev v delavsko zavarovalnico v Trstu je bil naprošen klerikalec dr. Brejce, da sestavi primeren spis, pa tudi ni dal odgovora, vsled česar je ta zavarovalnica zopet padla v laške roke, dasi so pri njej večinoma slovenski delavci zavarovani. Taka je ta klerikalna delavnost.

Najvišje sodišče na Dunaju neče slovenskim strankam izdajati slovenskih sodb, ampak jim usiljuje nemške, katerih ne razumejo, čeprav ukazuje postava, da mora najvišje sodišče izdajati tudi slovenske sodbe. Taka je pravica v naši državi.

Klerikalno hujskanje. Štajerska slovenska poslanca Robič in Ploj sta pristopila hrvatsko-slovenskemu klubu, mejtem ko sta Berks in Žičkar stopila v Šusteršičev klub, kjer so zbrani taki poslanci, ki jih nikjer drugod ne marajo. Najimennitnejši mož med temi Berksovimi in Žičkarjevimi prijatelji je neki poslanec iz Galicije, ki ne zna ne brati ne pisati, in ki v državnem zboru čika, tako da se ga vsak ogiba. Iz Ljubljane hočejo temu imenitnemu poslancu poslati kar cel žakelj starih čikov. Ker Robič in Ploj nista hotela vstopiti v ta klub, vedoč, da tam ne bosta prav nič mogla doseči za svoje volilce, saj imajo v tem klubu Čehi, Rusi in Poljaki večino, ki skrbe za svoje ljudi ne za nas Slovence, zato so začeli klerikalci silno gonjo proti njima. Mi pa pravimo njihovim volilcem: Robič in Ploj sta postopala kot prava narodnjaka in kot resnična poštenjaka ter zaslužita, da jima volilci zaupajo.

Obsojen klerikalec. V Ljubljani je bil eden najhujših klerikalcev, knjigovez Breskvar obsojen, ker je nekemu naprednjaku čast kradel.

V tržaški okolici je za časa volitev gorelo v nekaterih gozdičih. Lahki so vpili, da so zažgali Slovenci in zmerjali nas, da smo narod požigalcev. Zdaj pa se je izkazalo, da so bili tisti požigalci sami Lahki z Italijanskega. Najbrž so jih tržaški Lahoni najeli za ta hudodelstva. Žandarji so te laške capine že izročili sodniji.

Obsojena napadalca. Celjsko sodišče je obsodilo dva pisarja občinskega urada v Celju vsacega na 60 kron, ker sta napadla dva slovenska mladeniča samo zato, ker sta slovenski govorila. Slovenci pa vse eno silijo svoj denar Nemcem v žep!

V Vrabčah na Vipavskem imajo kaj čudnega duhovnika. Piše se Knižek. V celi fari ga noben človek ne mara. Ko mu je v farovžu bila ubita šipa, je radi tega

razsajal na leci, da so jedino Polci tega krivi. Tega pa g. Knižek ni rekel, da so Polici sami tolovaji, ali sodi se po njegovem govorjenju, da misli tako.

Novo premogovo žilō so zasledili v Rovtah nad Logatcem. Če je ta premog že zrel, da bo za rabo, in če ga je dovolj, da se izplača kopanje, bo imel res logaški okraj veliko korist.

Vinogradniško društvo v Ljubljani, kateremu je klerikalen poslanec Vencajz načelnik, je bilo pred kratkim obsojeno zaradi tihotapstva na 1000 kron kazni in na plačilo 2134 kron in 79 vinarjev užitnine. To katoliško društvo še te kazni ni plačalo, in že se je zasledilo pri njem novo tihotapstvo. So pač veliki poštenjaki ti klerikalci!

Ljubljanski škof berači po celi deželi za svoje zavode, v Ljubljani pa kupuje za klerikalne gospodične pušeljce za plese.

Ljudsko štetje v Trstu se ni vršilo samo skrajno nasilno, ampak tudi površno. Zdaj se je izkazalo, da mnogo slovenskih rodovin sploh ni bilo popisanih. To je red!

Šusteršič v drž. zboru. Zadnjič jih je dr. Šusteršič v drž. zboru slišal take, da jih bo pomnil. Nemci so mu dali vse-mogoče priimke »šuft«, »tepec« in še več taci. Ali so volilci poslali dr. Šusteršiča na Dunaj da tam po nepotrebnem razgraja, ali da dela?

Nova železnica. Ljubljanski župan Ivan Hribar in idrijski župan Dragotin Lapajne sta dobila dovoljenje, da smeta pripravljati vse kar treba, da se sezida železnica od Vrhnike čez Hotedersico v Idrijo.

Vincencijeva družba v Ljubljani je v rokah klerikalcev. Ti klerikalci sicer vedno zatrjujejo, da so narodnjaki, a vendar zaničujejo slovenski jezik tako, da so letos narodnjakom poslali samo v nemškem jeziku spisano poročilo tega društva. Sramota!

Viničarski tečaji. V svrhu izvežbanja viničarjev v ravnanji z ameriško trto je štajerski deželni odbor priredil na vinarski šoli v Mariboru, na viničarski šoli v Ljutomeru in v trtnici na Bregu pri Ptujju posebne tečaje, ki so se začeli 15. februarja in bodo trajali do 1. decembra.

Ponesrečen naklep. Lahki v Gorici so ustanovili posebno posredovalnico, ki naj bi goriškim gospodarjem preskrbovala laške posle. Te dni so morali to posredovalnico zapreti, ker celo Lahki niso marali umazanih in lenih laških poslov.

Žena treh vekov živi v Rajhenburgu. Rodila se je koncem 18. stoletja, preživela celo 19. stoletje in je tudi v 20. stoletju še precej krepka.

Odstavljen ravnatelj. Boltežar Knapič, ravnatelj učiteljskega v Celovcu, strahovito zagrizen nemškutar, je bil kar nenadoma odstavljen, in je izginil, ne ve se kam.

V Mekinjah pri Kamniku je gorelo dne 25. februarja. Zgorele so tri hiše.

Nov premogokop. Velenjski Lapp je začel kopati premog tudi blizu železniške postaje Turška vas.

Stekel pes. Pretečeni teden se je pojavil v občini Št. Jernej na Dolenjskem že tretji slučaj, da je stekel pes, prisledši iz družega kraja več oseb popadel ter nekaterim tudi obleko raztrgal.

Beračevo maščevanje. Preteklo nedeljo je pri Žalcu 36letni brezposelni zidarski pomočnik Pavel Melajnshek zažgal neko hišo, ker ga posestnik ni hotel prenočiti. Škodo znaša 1800 K.

Velikanskega morskega volka je pripeljal v Trst neki parnik. Žival je 500 kilogramov, doslej je najtežji morski volk, ki je bil ujet, tehtal 63 kilogramov.

Nemirna gora. Dolini Travers v Švici grozi velikanska nevarnost. Počil je neki hrib in v njegovi notranjosti grmi. Sodijo, da se ves hrib premika, in da se odlomi, ko nastane južno vreme, ogromen kos hriba ter zvali v dolino.

Parnik se je potopil. Iz New-Yorka poročajo, da se parnik »City of Rio de Janeiro« z 122 osebami potopil.

Cela zgodovina na traku venca. Na traku venca, ki ga je položil na oder pokojnega kralja Milana njegov prijatelj grof Zižy, je bilo zapisano: »Zemlja te je pregnala, narod te je preklel, žena se ti je izneverila, sin te je pozabil ali prijatelj ti je ostal — Zižy.«

Čuden zamorski kandidat. V Parizu so našli v svoji sobi zakljenjenega moža, ki že ni mogel več govoriti. Od 29. decembra m. l. ni jedel nalašč nič več, ker se je hotel usmrtiti radi svoje žene. Obupanec je pil vodo, in to ga je ohranilo živega.

Gospodarske stvari.

Nemirne krave

Nekatere krave so pri molži zelo nemirne in breajo. Vsled tega je v mnogih krajih nastala navada, da se takim nemirnim kravam prednja noga privzdigne in tako obesi, da ne more nanjo stopiti. Krava trpi s tem, ker mora ves čas molže na treh nogah stati. Na Angleškem postopajo v takih slučajih drugače. Tam privežejo kravo na členke pri obeh zadnjih nogah jermen ali vrv tako, da je med zadnjima nogama 25 do 30 centimetrov prostora. To je potrebno, da krava ne pade. Ako taka krava pri molži začne brcati, jo pa bolita obe nogi, tako da postane takoj mirna in se pusti molsti. Pri tem pa žival nič ne trpi. Če se to nekaj časa ponavlja, se navadi krava tacega miru pri molži, da se še ne gane, v katerem slučaju seveda ni več treba jej noge zvezati.

Rene na drevesih.

Kakor je rana na človeškem telesu nevarna zdravju in celo življenju, tako tudi rana na drevesu. Vsaka odprta rana na drevesu daje slabim glivicam priložnost, da se v njej zaredé. Največkrat so ravno zanemarjene rane na drevesih vzrok, da drevo zboli, da se zarede vsakovrstni mrčesi, in da končno drevo strohni. Zato pa ogleduje skrben gospodar vedno vsa svoja drevesa, in če zapazi na njih kako rano, postopa z njo tako, kakor pri obrezavanju in cepljenju. Pri nas vlada v tem oziru celo glede najbolj zlahtnega sadnega drevja velika malomarnost, vsled česar se pa tudi našega drevja tako mnogo vse prezgodaj pokonča; mesto da bi še leta in leta rodilo pa strohni. Kdo pa ima škodo?

Loterijske srečke.

Gradec, 16. februarja. 18, 30, 23, 69, 40.
Brno, 20. februarja. 75, 56, 43, 22, 88.
Dunaj, 16. februarja. 82, 4, 43, 2, 12.
Lino, 26. februarja. 12, 78, 27, 8, 77.
Praga, 27. februarja. 12, 41, 1, 86, 42.
Trst, 23. februarja. 40, 20, 12, 35, 27.

Tržne cene v Ljubljani

23. februarja 1901.

	K	v		K	v
Pšenica, 100 kg	16	—	Špeh povojen, kgr.	1	44
Rež,	13	60	Surovo maslo, „	1	90
Ječmen,	13	50	Jajce, jedno	—	6
Oves,	13	60	Mleko, liter	—	16
Ajda,	13	—	Goveje meso kgr.	1	28
Proso,	17	—	Telečje	1	20
Koruz,	11	60	Svinjsko	1	40
Krompir,	5	20	Koštrunovo	—	80
Leča, lit.	—	24	Piščanec	1	30
Grah,	—	20	Golob	—	45
Fižol	—	18	Seno, 100 kilo	4	40
Maslo, kgr.	2	—	Slama,	4	40
Mast,	1	40	Drva trda, klftr.	8	—
Špeh svež, „	1	36	„ mehka, „	5	—

Preklicujem besede, katere so bile govorne meseca avgusta pr. l. čez gospoda Luko Habat v Sagorju k Anton Werbolu.

Z. Mally

Medija - Islake.

Kava (cikorija)

in sladna kava

družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani

ki se dobi v vseh spece-rijskih prodajalnicah, in brez katere bi ne smela biti nobena slovenska hiša — je najboljša primes k pravej bobovej kavi, katera jej daje dober okus in lepo barvo! — Kupujte in zahtevajte povsod kavo družbe sv. Cirila in Metoda! ***

Doktorja pl. Trnkóczyja

že mnogo let izvrstno preskušena zdravila, redilna in dietetična sredstva, priporočena v stotinah zahvalnic, priporočila in razpošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani, Kranjsko.

Najceneje se debivajo, če se naroča po pošti v tej lekarni, odkoder se ta zdravila vsak dan takoj pošiljajo na vse strani sveta s povratno pošto s poštnim povzajem, tudi celo samo en komad z natančnim rabilnim navodilom.

Za štedljive gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevajoče, slabotneže, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja Dr. pl. Trnkóczyjev

Kakao sladni čaj priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Bolje kot sladna kava. Zavojček (1/4 kile vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

Dalje se priporoča: Doktorja pl. Trnkóczyja

Želodečne kapljice. Izborno sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, boleš utešujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice, odvajalne, želodec čistilne. Odvajajo blato brez vseh bolečin, kakor se to lezui, ki morejo nastati vsled zapehe, napenjanja itd. Škatla 42 h, šest škatlic 2 K 10 h. — Pocukrene kroglice. Škatla 80 h, tri škatle 2 K.

Prsni, pljučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvorljivim apnenim železom, utešuje kašelj, raztvorja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K. (24—4)

Drgnilni ali udov cvet (Gichtgeist) priporočljiv je kot boli utešujoče, lajšajoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživljajoče drgnjenje po dolgem hodu in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Varstvena znamka, pripravke za živino.

Tinktura za kurja očesa, preskušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženici, žuljem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na doktorja pl. Trnkóczyja redilno

Doktorja pl. Trnkóczyja

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljevan, kadar krave nočejo žreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Praščičji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za praščiče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolsče. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.

Pozor! Ta prašek kakor tudi kakao sladni čaj se smeta prodajati v vsaki trgovini. Ako ju ne bi bilo dobiti v vaši trgovini, pišite na gorenjo lekarno.

Varstvena znamka.

Glavna slovenska

hranilnica in posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

pisarna: na Kongresnem trgu 14

Souvanova hiša, v Ljubljani

sprejema in izplačuje hranilne vloge in

obrestuje po 4 1/2 % od dne vložitve do dne vzdige

brez odbitka in brez odpovedi.

Hranilne vloge dobrodelnih, občekoristnih zavodov in vseh slovenskih društev, kakor tudi delavcev in poslov cele dežele se obrestujejo po 5%.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgalo.

Dr. M. Hudnik,
predsednik.

Poštna hranilnica ček. št. 849.086.

Telefon št. 135.

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.